

[Knud Lind]

fået ud af disse timer – derfor er det en tidsfordrivesdebat.

Man kan faktisk undre sig over landbrugsministerens manglende tilstedeværelse og manglende indlæg vedrørende netop disse nye angreb på dansk landbrug. Men nuvel, det må altså opfattes, som om landbrugsministeren er 100 pct. enig med miljøministeren i de udsagn, der er kommet, og de angreb, der er kommet på dansk landbrug.

Det kan selvfølgelig også undre én, at hr. Ivar Hansen, hr. Sønderby, hr. Mejdahl, hr. Povl Brøndsted og hr. Niels Anker Kofoed som landmænd sidder og lader det hele fuldstændig køre forbi uden så meget som et eneste kvæk. Man må gå ud fra, at miljøministeren helt kører det her, ganske som miljøministeren nu har lyst til, og at de andre er rene statister alle sammen. Jamen det er det, man får ud af det.

Socialdemokratiets og SF's dagsordensforslag handler om kvoter, det handler om afgifter osv., og vi ved jo, at miljøministeren tidligere selv har luftet noget om afgifter, gødningsafgifter, og så ligesom trukket det lidt tilbage igen. Derfor er det ikke underligt, at der ude hos landmændene er en frygt, for man ved ikke, hvor man har denne regering, men vi kan i hvert fald fra Fremskridtspartiets side sige, at vi under ingen omstændigheder kan stemme for det forslag om motiveret dagsorden, der ligger fra Socialdemokratiet og SF.

Vi har faktisk været venlige i dag, for der var jo kontakter fremme om, at man ville stille andre forslag om motiveret dagsorden, men for at skåne dansk landbrug mest muligt valgte vi i Fremskridtspartiet, at vi end ikke ville tage ministerens redegørelse til efterretning, så var der nemlig kun tomhed tilbage, når dagsordensforslaget fra S og SF var nedstemt.

Ja, så er der selvfølgelig truslen mod dansk landbrug, som ligger og snurrer i selve redegørelsen. Det er sådan set det, der er tilbage, og så må man håbe, at det tager lang tid, inden de får skaffet de oplysninger, som fru Dorte Bennedsen i øvrigt siger de har i forvejen.

Vi må sige, at vi er skuffet over den måde, som både landbrugsministeren og Venstre har håndteret dette på i dag, for det drejer sig om et livsvigtigt erhverv, som i forvejen har det hårdt.

Så vil jeg i øvrigt sige til miljøministeren, at jeg synes, det er noget mærkeligt noget under en debat at tale om, at man har set, hvor ilde det

er gået i Holland, og at man ikke har arealer nok til husdyrgødningen, når man samtidig i den redegørelse, som ministeren for et øjeblik siden har afleveret, siger, at det går meget godt. Man kan jo ligefrem stå og tale imod sig selv, og det skal man passe på med, i særdeleshed som minister. Ja, det kan ikke nytte noget, at ministeren begynder at skære grimasser, for sådan er realiteterne.

Men som sagt, vi skal ikke forlænge debatten fra vores side, lad det hele dø i stilhed.

Marianne Jelved (RV):

Jeg skal benytte lejligheden til at bekendtgøre, at Det Radikale Venstre ikke kan stemme for den foreslåede dagsorden. Det fremgår af redegørelsen, hvad det er, regeringen skal gøre, og der er ingen grund til at vedtage en dagsorden, der gentager det.

Søren Bastholm (CD):

Jeg skal blot meddele, at CD ikke kan støtte den foreslåede dagsorden.

Glønborg (KRF):

Det er da ikke morsomt at skulle foretage den konstatering, som dagsordensforslaget her gør. Vi kan da alle være enige om, at det er ikke gået helt, som vi havde forudset, men det fremgik også klart under det forrige punkt på dagsordenen, at der er sat noget i gang, og at der fortsat vil blive sat noget i gang.

Kristeligt Folkeparti mener heller ikke, at vi her skal foruddiskontere, hvilke initiativer der skal blive resultatet af det arbejde, som vi nu har et stykke tid til at gøre færdig. Vi vil lægge mere vægt på, at vi får gjort det rigtige, end at vi får det gjort i en fart.

Derfor vil Kristeligt Folkeparti heller ikke støtte det stillede dagsordensforslag. Men som jeg har sagt tidligere på dagen, er vi helt klar til at foretage det nødvendige, når vi i fællesskab har fundet ud af, hvad det bedste er.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Hr. Knud Lind var inde på spørgsmålet om tidsfordriv og markerede ligesom med sit tonefald, at der var tale om unødigt tidsfordriv. Man kunne måske spørge, om hr. Knud Lind så ikke kunne overveje, bare svagt overveje, at belaste Folketingets tid en anelse mindre, end han gør med sine taler fra talerstolen. Jeg kan se, at